

МАТЕРИАЛИ
ЗА VIII МЕЖДУНАРОДНА
НАУЧНА ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦИЯ

«НАЙНОВИТЕ НАУЧНИ
ПОСТИЖЕНИЯ - 2012»

17-25 март 2012 година

Том 10
Икономики

София
«Бял ГРАД-БГ» ООД
2012

То публикува «Бял ГРАД-БГ» ООД, Република България, гр.София,
район «Триадица», бул. «Витоша» №4, ет.5

Материали за 8-а международна научна практическа конференция, «Найновите научни постижения», - 2012.
Том 10. Икономики. София. «Бял ГРАД-БГ» ООД - 88 стр.

Редактор: Милко Тодоров Петков

Мениджър: Надя Атанасова Александрова

Технически работник: Татяна Стефанова Тодорова

Материали за 8-а международна научна практическа конференция,
«Найновите научни постижения», 17-25 март 2012 година
на икономики.

За ученици, работници на проучвания.

Цена 10 BGLV

ISBN 978-966-8736-05-6

© Колектив на автори, 2012
© «Бял ГРАД-БГ» ООД, 2012

АГРАРНАТА ИКОНОМИКА

Камышева Наталья Алексеевна

Костанайский государственный университет им.А.Байтурсынова, Казахстан

ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ ЛИЗИНГА СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННОЙ ТЕХНИКИ В КОСТАНАЙСКОЙ ОБЛАСТИ

Костанайская область известна далеко за пределами Республики Казахстан своим аграрно-промышленным потенциалом. Её традиционно называют главной хлебной житницей республики.

В структуре экономики Костанайской области доля аграрного сектора составляет до 39% валового регионального продукта. Растут объемы производства валовой продукции сельского хозяйства, ежегодно увеличиваются инвестиции в основной капитал сельского хозяйства.

Приоритетным направлением в развитии областей является растениеводство, оно занимает более 60% валовой продукции сельского хозяйства.

Но, несмотря на увеличение инвестиций в данный сектор, изношенность сельскохозяйственной техники составляет 80 %. Возрастной состав тракторов более 10 лет эксплуатации составляет около 94,5 %, зерноуборочных комбайнов - 77,7 %. Помимо физического износа происходит и моральное старение машин.

На 1 января 2010 года в Костанайской области имеется: 26124 тракторов, 12078 зерноуборочных комбайнов, 24200 сеялок, 73262 борон, 180 протравителей семян, 3921 культиваторов, 645 высокопроизводительных посевных комплексов и другой сельскохозяйственной техники [1]. Одним из путей обновления парка сельскохозяйственной техники является лизинг.

В текущем году в лизинг через АО «КазАгроФинанс» сельхозпредприятиями области поданы заявки на приобретение 109 единиц техники, в том числе 19 тракторов, 1 зерноуборочный комбайн, 8 посевных комплексов, 52 сеялок и другой техники, чего по нормативам явно недостаточно, тем более в лизинг передавалась техника экономически сильным хозяйствам, которые и без этого крепко стоят на ногах. Средним и мелким сельхозтоваропроизводителям в основном путь в лизингу закрыт, да и кредитование банков второго уровня сократилось, в связи с финансовым кризисом. Ведущими лизинговыми компаниями Казахстана на сегодняшний день являются АО «Лизинговая компания «Астанафинанс», Центр Лизинг, АО Халык-Лизинг, АО Лизинг Групп, Виразж-Лизинг, АО Альтернативные Финансы, Райффайзен Лизинг Казахстан, БТА ОРИКС Лизинг, АО БРК-Лизинг, Astana Motors Leasing.

В 2010 году происходило обострение конкуренции, так как активизировались иностранные лизинговые компании. Они, как правило, могут предложить более привлекательные условия для клиентов. Помимо этого, ужесточение налогового законодательства постепенно приводит к тому, что клиентам становится выгоднее покупать в кредит, чем брать в лизинг.

Недостаточная востребованность лизинга в Республике Казахстан заключается в нерешенных проблемах правового, институционального и организационно-технического характера, хотя использование этого финансового инструмента позволит решить многие проблемы развития экономики и социальной политики.

По результатам опроса казахстанских лизинговых компаний, основными факторами, препятствующими дальнейшему развитию отрасли стали:

1. Недостаток финансирования.
2. Недостаток качественных заемщиков.
3. Низкий спрос на лизинговые услуги.

4. Наличие «пробелов» в законодательстве, особенно касается вопроса условия передачи имущества во вторичный лизинг.

Запуск программы форсированного индустриально-инновационного развития (ФИИР) в 2010-2014 годах вкпе со стартом работы Таможенного союза и ожидаемым началом функционирования единого экономического пространства, на наш взгляд, способны вывести казахстанский рынок лизинга на качественно новый уровень, но при этом лизинговые компании Казахстана окажутся в более уязвимом положении, чем российские в силу различного законодательства [2]. Российские лизинговые компании могут предложить гораздо более гибкие условия финансирования, а также не несут рисков при дефолте лизингополучателя.

Литература:

1 Данные комитета статистики Костанайской области

2 Роль лизинга как инструмента модернизации и инновационного развития экономики. Бюллетень рейтингового агентства Эксперт РА Казахстан. Алматы, 2011

К.э.н, Тастандиева Н.Б.

Международная академия бизнеса

АПК КАК ЭЛЕМЕНТ ИНТЕГРИРОВАННОЙ ЭКОНОМИКИ

В условиях нарастающего мирового экономического кризиса формирование интегрированной экономики не только не теряют своей актуальности, а напротив, являются приоритетными, как составная часть государственной антикризисной программы.

Агропромислові об'єднання, агрофірми можна розглядати не просто як об'єднання юридических осіб, а об'єднання технологіеских і економіеских інтересів то єсть, як інтегрованне формування, задача якою вирівняти рівні доходності її учасників. При цьому головний критерій рівновигідне™ обмінних відносин - долевий вклад кожного учасника інтеграції в кінцевий результат інтегрованного об'єднання, взятий із нормативних значень. Існує декілька підходів до оцінки індивідуального вкладу суб'єктів такого об'єднання.

При першому підході передбачається використання сукупної ресурсоемкості™, то єсть, всі види виробнических ресурсів приводяться до стоимісної оцінки на стадіях сільськогосподарського виробництва, переробки і торгівлі. Однак такі оцінки можуть виглядати достатньо неубедительними по причині методическої спорності стоимісного соизмерення різнокаесвенних виробнических ресурсів.

При другому підході беруться до уваги використовувемі виробническі затрати, які складаються на різних етапах руху продукту сільськогосподарського виробництва, переробки і реалізації. При цьому розрахунки можуть здійснюватися з використанням фактиескої або нормативної бази даних.

Істотне, що в методическому плані цілесобразнее орієнтуватися на фактиеску себестоімість. Але сьогоднішні економіескі реалії такі, що і цей підхід до паритету обмінних відносин є неоднозначним, так як по сільськогосподарському економіескому блоку треба брати до уваги, що в сучасній кризисній ситуації рівень себестоімості продукції в ряду підприємств неоправданно висок для того, щоб використовувати його як економіеский орієнтир при встановленні пропорцій обміну.

Недостатком даного підходу є, во-перше, ігнорування фактора рентабельності, то єсть, існує в розумі, що рівень рентабельності повинен бути однаковим на всіх етапах руху продукту: і в сільськогосподарському виробництві; і на переробляючому підприємстві; і в торгівлі. Але це неможливо вважати оправданим.

Во-друге, ігнорування фактора налогообкладення, хоча в цьому відношенні учасники інтегрованної економіки не в рівному положенні.

Третій підхід передбачає використання розрахункових цін по кожній стадії технологіеского процесу, яка визначається з урахуванням трьох параметрів: затрат (фактиеских або нормативних), рентабельності, НДС.

Реалізація цього підходу пов'язана з труднощами визначення затратної бази і нормативів рентабельності, але в той же час значно адекватнее відображає реальну специфіку обмінних відносин по порівнянню з «затратним» підходом. Головна вада ценового підходу полягає в тому, що етапи розрахункових цін можуть дати на виході системи результат, дуже далекий від реальної практики, то єсть розрахункова ціна кінцевого продукту інтегрованного об'єднання (агрофірми) буде значно відрізнятися від дійсньої

ціною. Тому розрахункові ціни не можуть бути використані напряму при організації товарообміну всередині інтегрованного об'єднання.

Організаційно-правові передумови оздоровлення фінансової ситуації будуть ефективними, якщо їх використання в межах інтегрованного формування здійснюється спільно з реалізацією організаційно-економіеских заходів, направлених на підвищення рівня доходності виробництва, переробки і реалізації сільськогосподарської продукції.

Головними організаційно-економіескими заходами по оздоровленню фінансової ситуації підприємств інтегрованної економіки є:

- реструктуризація товарного виробництва;
- цінове регулювання;
- кредитування і взаємкредитування;
- комерційний розрахунок і господарський розрахунок.

Відносительно до конкретної організаційно-правової форми можна виділити наступні основні напрями реструктуризаційної політики в межах інтеграційного процесу:

- раціоналізація виробническої структури;
- зміна відносин власності;
- коректування спеціалізації, розміщення і концентрації виробництва;
- регулювання економіеских відносин між підприємствами;
- диверсифікація виробництва, то єсть створення нових або додатковеских виробств;
- совершенствование системи управління.

Практика показує, що не всі форми інтегрованної економіки дають позитивний ефект, то єсть, по цьому показателю вони не рівноцінні.

Найбільш переважними в цьому плані є глибоко інтегрованні агропромислові формування, в яких сільськогосподарські; обробочі, переробляючі, агротехсервісні і торгові підприємства образують єдиний спеціалізований технологіеский комплекс, охоплюючий дослідницькі стадії руху вихідного сільськогосподарського сировини в кінцеву до споживання кінцеву продукцію. При цьому підприємства, входять до складу інтегрованного формування, втрачають юридическу самостійність і перетворюються в структурні (цехові) підрозділи нового юридического особи, що в свою чергу дозволяє:

1. Централізувати управління технологіески суміжних виробств і тим самим підвищити продуктивність праці, організувати дійсний облік і контроль, ліквідувати або значно скоротити масштаби техніеских фінансових операцій.
2. Існування власної торгової мережі дає можливість стабільно отримувати грошову наявність і в відповідності з централізацією управління вирішувати проблему неплатежів.

3. Створює сприятливу організаційну основу розв'язання економічних протиріччій між суб'єктами інтегрованого формування на базі внутрішнього (комерційного) розрахунку.
4. Товарно-грошові відносини між суб'єктами інтегрованого формування набувають статус внутрішнього обороту, що дозволяє отримати суттєве покращення режиму оподаткування порівняно з варіантом окремої діяльності підприємств.
5. За рахунок централізації грошових ресурсів з'являється можливість зменшити гостроту проблеми сезонного дефіциту оборотних коштів в ланках єдиного технологічного циклу, а також полегшити виконання інвестиційних програм.

Таким чином, агропромислова інтеграція є складною самоорганізуючою системою, теоретичне обґрунтування механізму функціонування та розвитку якої потребує подальшого дослідження.

Кірюхіна Т.О., студентка

к.е.н. І.В. Власенко

Вінницький національний аграрний університет, Україна

РОЗВИТОК КЛАСТЕРІВ - РЕАЛЬНИЙ ШАНС ВИХОДУ АГРОПРОМИСЛОВОГО КОМПЛЕКСУ НА НОВИЙ РІВЕНЬ

В умовах ринкового механізму та входження України до СОТ одним з основних завдань реформування економіки України є забезпечення високої конкурентоспроможності продукції, що випускають аграрні підприємства, як основи сталого економічного розвитку. Основою забезпечення конкурентоспроможності продукції є формування оптимального співвідношення ціна-якість, що неможливо досягти без впровадження організаційних структур, які являють собою сукупність взаємозв'язаних сфер виробничих і невиробничих видів діяльності та послуг, що концентруються навколо конкретного ключового виробництва, й одержали назву «кластерні системи»

Незважаючи на певні досягнення в розвитку аграрної сфери, в Україні ще багато питань чекають на вирішення. Для того щоб сільське господарство в нашій країні розвивалося і процвітало потрібні суттєві зміни у сільському господарстві: потрібні стабільні ціни, орієнтовані на які фермери могли б визначити оптимальний обсяг виробництва продукції. Ціновий механізм повинен стати головною ланкою постреформованого аграрного виробництва.

Важливу роль відіграє утворення у сільському господарстві кластерів. Кластерні локальні мережі територіально-виробничих систем є джерелами і фа-

кторами забезпечення високого рівня та якості життя населення, економічного зростання й сталого розвитку територій» [3].

Об'єднання у кластери формують специфічний економічний простір з метою розширення сфери вільної торгівлі, вільного переміщення капіталу та людських ресурсів, а отже, виконують функції структуроутворюючих елементів глобальної системи.

Слово «кластер» має багато значень в українській і російській мовах, але характерною ознакою його сутності є об'єднання окремих елементів (складових часток) у єдине ціле для виконання певної функції, або реалізації певної мети. Загалом кластер - це територіально-галузеве добровільне об'єднання підприємств, які тісно співробітничать із науковими установами та органами місцевої влади з метою підвищення конкурентоздатності власної продукції та економічного зростання регіону [3].

В науковій літературі наводяться різні принципи організації діяльності кластерних об'єднань. Основними з них є:

1. Спільний для всіх учасників бренд (товар, послуги, марка). В агропромисловому виробництві це може бути вид продукції: зерно, овочі, молоко, м'ясо, яйця птиці, тощо.
2. Наявність лідера - великого підприємства, що означає довготривалу господарську та інноваційну стратегію всіх учасників кластера.
3. Добровільність і відкритість членства в кластері самостійних підприємств.
4. Кооперація і довіра, що базується на паритетному обміні між учасниками продуктового ланцюга.
5. Вищі стандарти якості вироблюваної продукції.
6. Тісна взаємодія кластерного об'єднання з органами влади. [1]

Найбільш чітка характеристика кластера виникає на основі місцевих відносин «покупця - постачальника». Більшість фірм купують сировину, компоненти, послуги в інших місцевих фірмах. Мати спільну мережу постачальників і покупців - це велика перевага для господарств-учасників. Важливість прямих зв'язків - «покупець - постачальник» ще більше зростає, коли господарства переходять від вертикальної інтеграції, до горизонтальної інтеграції. Світовий і український досвід демонструють переваги виробничих систем на основі кластерної моделі. Вона передбачає об'єднання виробництва. Така співпраця в регіонах дозволяє посилювати процеси спеціалізації і розподілу праці між господарствами, пропонуючи окремим підприємствам значно ширший масштаб операцій.

Залучаючи покупців і продавців до системної взаємодії, вдається знизити вартість одиниці продукції, виготовленої завдяки спільній діяльності. Мінімізувати потреби у транспортних перевезеннях, забезпечує ефективне міжкластерне сполучення, створення єдиної транспортної мережі для своєчасної доставки сировини, матеріалів, а також обміну готовою продукцією і напівфабрикатами.

СЪДЪРЖАНИЕ

ЛОГИСТИЧЕН

Савинецька Л.В., Волонтир Л.О. Аутсорсинг логістичної діяльності підприємств сільськогосподарської галузі.....	3
Давыденко И.Г. Структурно-функциональный анализ транспортно-логистического комплекса региона сервисного типа (на примере Ростовской области).....	5
Боченина Л.Г., Мандрыка А.В. Совершенствование логистической системы железнодорожного транспорта Республики Казахстан.....	12
Смирнов Г.И., Косарева Т.В. Угрозы логистике со стороны международного терроризма и противостояние им.....	17

АГРАРНАТА ИКОНОМИКА

Камышева Н.А. Перспективы развития лизинга сельскохозяйственной техники в Костанайской области.....	26
Тастандиева Н.Б. АПК как элемент интегрированной экономики.....	27
Юр'янова Т.О., Власенко І.В. Розвиток кластерів - реальний шанс виходу агропромислового комплексу на новий рівень.....	30
Садура О.Б. Переваги лізингової діяльності в аграрній сфері Укра'їни.....	33
Скакун Л.А., Барилко І.В. Аналіз фінансових результатів аграрних підприємств.....	36

РЕГИОНАЛНАТА ИКОНОМИКА

Айгубов С.З. Особенности регионального развития на уровне федерального округа.....	40
Клочковский О.В., Станівчук Д.В. Особливості становлення та функціонування регіонального ринку праці.....	45
Полякова Ю.В. Використання переваг прикордонного розташування регіонів.....	47
Бухтиярова Т.И., Овчинникова И.А. Формирование и функционирование кластерных структур - основное условие инновационного развития региональной продовольственной системы.....	50
Линский Д.В. Теории новых формы территориальной организации производства.....	59

Головина Е.А. Проблемы развития предпринимательской деятельности за рубежом.....	61
Бухтиярова Т.И., Грянко С.П. Механизм управления лесным сектором России на основе универсальной модели взаимодействия государственных и частных институтов.....	66
Лаптева В.В. Приоритеты в преобразованиях структуры производства.....	75
Капанова С.Т. Перспективы экономической интеграции Казахстана и России.....	78
Исламов Ф.Ф. Мировой финансовый кризис и страховой рынок России.....	81